

Престанак важења закона

Члан 176.

Ступањем на снагу овог закона престају да важи Закон о унутрашњим пословима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 4/12 и 33/14) и Закон о полицијским службеницима ("Службени гласник Републике Српске", број 20/14).

Ступање на снагу Закона

Члан 177.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-416/16
7. априла 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине
Недељко Чубриловић, с.р.

1011

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНИ ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ

Проглашавам Закон о измјени Закона о републичкој управи, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тринаестој сједници, одржаној 23. јуна 2016. године, а Вијеће народа 4. јула 2016. године констатовало да усвојеним Законом о измјени Закона о републичкој управи није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2193/16
5. јула 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНИ ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ

Члан 1.

У Закону о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12 и 15/16) у члану 36. став 2. мијења се и гласи:

"(2) Републичка управа цивилне заштите је самостална републичка управа."

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-787/16
23. јуна 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1012

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о државним службеницима, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тринаестој сједници, одржаној 23. јуна 2016. године, а Вијеће народа 4. јула 2016. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о државним службеницима није угрожен витал-

ни национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2194/16
5. јула 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА

Члан 1.

У Закону о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11 и 37/12) у члану 14. у ставу 1. број: "18" замјењује се бројем: "20".

Став 2. мијења се и гласи:

"(2) Годишњи одмор из става 1. овог члана увећава се по основу радног стажа и другим основима у складу са колективним уговором."

Члан 2.

У члану 16. став 2. мијења се и гласи:

"(2) Годишњи одмор може се користити у дијеловима, у складу са могућностима и потребама републичких органа управе, с тим што први дио годишњег одмора мора трајати најмање двије радне седмице, док други дио одмора државни службеник мора искористити најкасније до 30. јуна наредне календарске године."

Члан 3.

Послије члана 16. додаје се члан 16а, који гласи:

"Члан 16а.

(1) Државни службеник којем престане радни однос ради преласка на рад код другог послодавца за ту календарску годину користи годишњи одмор код послодавца код којег је стекао право, и то прије престанка радног односа.

(2) Државном службенику којем престаје радни однос због испуњавања услова за одлазак у старосну пензију или којем престаје радни однос на одређено вријеме послодавац је дужан да обезбиједи коришћење годишњег одмора прије престанка радног односа, односно стицања услова за старосну пензију.

(3) Ако државни службеник из ст. 1. и 2. овог члана кривцом послодавца, у цијелости или дјелимично, не искористи годишњи одмор, има право на накнаду штете у висини просјечне плате остварене у претходна три мјесеца, утврђене општим актом или уговором о раду."

Члан 4.

Члан 18. мијења се и гласи:

"(1) Државни службеник има право да уз накнаду плате одсуствује са посла у сљедећим случајевима: ступања у брак, рођења дјетета, добровољног давања крви, теже болести или смрти члана породице и у другим случајевима одређеним колективним уговором.

(2) Плаћено одсуство из става 1. овог члана не може бити дуже од пет радних дана у току једне календарске године, осим у случају смрти члана породице, уколико колективним уговором није одређено другачије.

(3) Дужина плаћеног одсуства из става 1. овог члана утврдиће се колективним уговором.

(4) Државни службеник, у случају потребе, може у току календарске године користити плаћено одсуство по више основа.

(5) Послодавац може, на захтјев државног службеника, одобрити плаћено одсуство дуже од пет радних дана у току календарске године у оправданим случајевима.

(6) Уз захтјев за коришћење плаћеног одсуства по свим основима потребно је приложити одговарајући доказ о постојању случаја за који се тражи плаћено одсуство.

(7) Чланом породице, у смислу става 1. овог члана, сматрају се брачни и ванбрачни супружници, њихова дјеца (брачна, ванбрачна и усвојена), пасторчад, дјеца узета под старатељство и друга дјеца без родитеља узета на издржавање, мајка, отац, очух, маћеха, усвојилац, а дјед и баба по мајци и по оцу, браћа и сестре, ако живе у заједничком домаћинству.”.

Члан 5.

Члан 19. мијења се и гласи:

“(1) Послодавац је дужан да државном службенику, на његов захтјев, одобри одсуство са рада до три дана у току календарске године ради задовољавања његових вјерских, односно национално-традицијских потреба, без права на накнаду плате, уколико посебним законом није друкчије одређено.

(2) Послодавац може државном службенику, на његов писмени захтјев, одобрити неплаћено одсуство и у следећим случајевима:

- а) стручног или научног усавршавања у иностранству и
- б) њега тешко обољелог члана породице.

(3) Неплаћено одсуство из става 2. овог члана може трајати до три мјесеца, осим у случајевима стручног или научног усавршавања у иностранству, које може трајати до једне године.

(4) За вријеме неплаћеног одсуства права и обавезе државног службеника по основу рада мирују, а трошкове пензијског и инвалидског осигурања сноси корисник неплаћеног одсуства.”.

Члан 6.

У члану 48. последије става 4. додају се нови ст. 5. и 6, који гласе:

“(5) Државни службеник може бити преузет без конкуренције у други републички орган управе ако се о томе споразумију руководиоци тих органа и ако државни службеник на то пристане.

(6) Државни службеник може бити преузет у други републички орган управе на радно мјесто које одговара његовом степену стручне спреме, уз услов да испуњава опште и посебне услове прописане за то радно мјесто.”.

Члан 7.

У члану 50. у ставу 3. у тачки б) брише се ријеч: “и” и додаје запета.

У тачки в) последије ријечи: “стаж” додаје се ријеч: “и” и нова тачка г), која гласи:

“г) за рад на пројекту који одобри Влада, чије је трајање унапријед одређено, до завршетка пројекта, а најдуже 60 мјесеци”.

Члан 8.

У члану 51. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Пробни рад може трајати највише до три мјесеца, зависно од врсте и сложености послова на радном мјесту. Изузетно, овај рок може се продужити споразумно још до три мјесеца.”.

Члан 9.

У наслову Главе VII ријечи: “И ВОЛОНТЕРИ” и назив одјељка: “1. Приправници и приправнички стаж” бришу се.

Члан 10.

У члану 62. ст. 1. и 3. мијењају се и гласе:

“(1) Приправник је лице које након завршене средње школе или факултета први пут заснива радни однос у том степену стручне спреме.

(3) Приправнички стаж за лица са завршеном средњом стручном спремом траје шест мјесеци, а за лица са завршеном високом стручном спремом годину дана.”.

Члан 11.

Последије члана 63б. назив одјељка: “2. Волонтер” брише се.

Члан 12.

Члан 64. мијења се и гласи:

“(1) Послодавац може са незапосленим лицем да закључи уговор о стручном оспособљавању без накнаде, ради стручног оспособљавања, односно стицања радног искуства и услова за полагање стручног испита (волонтер).

(2) Уговор из става 1. овог члана закључује се, у зависности од степена стручне спреме, у трајању одређеном чланом 62. став 3. овог закона.”.

Члан 13.

Члан 65. брише се.

Члан 14.

У члану 70. став 1. тачка а) мијења се и гласи:

“а) новчана казна до 20% плате за пуно радно вријеме, исплаћене за мјесец у коме је новчана казна изречена, а у трајању до три мјесеца.”.

Члан 15.

У члану 71. у ставу 1. ријечи: “до 20%” замјењују се ријечима: “до 10%”, а ријечи: “шест мјесеци” замјењују се ријечима: “три мјесеца”.

Члан 16.

У члану 116. ријечи: “од 500,00 КМ до 1.500,00 КМ” замјењују се ријечима: “од 2.000 КМ до 12.000 КМ”.

Члан 17.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-788/16
23. јуна 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1013

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СУДСКОЈ ПОЛИЦИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о Судској полицији Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тринаестој сједници, одржаној 23. јуна 2016. године, а Вијеће народа 4. јула 2016. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о Судској полицији није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2197/16
5. јула 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СУДСКОЈ ПОЛИЦИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Закону о Судској полицији Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 98/11) у члану 3. став 1, члану 29. ст. 1, 4. и 5, чл. 30, 31. и 32, члану 33. ст. 1. и 3, чл. 34. и 38, члану 47. став 1, члану 48. ст. 2. и 5, члану 49. став 1, члану 50. ст. 1, 2. и 4, члану 55, члану 56. став 1, члану 57. ст. 1. и 2, члану 59. ст. 1. и 2, члану 60. став 1,